

Varde kasernes mandskabsbygninger uden påviselig grund har forbigået flere tilbud, der lå lavere end det antagne, og derved fordyret dette arbejde med 24 000 kr.?

Svend Jørgensen: Det spørgsmål, jeg har stillet til den højtærede forsvarsminister, behøver sådan set ikke ret mange kommentarer. Det drejer sig om licitationen vedrørende snedkerarbejdet ved mandskabsbygningerne til kasernen i Varde.

Det kan ikke være den højtærede minister ubekendt, at der i den senere tid gentagne gange har været rejst kritik af hærens bygningsstjenestes dispositioner vedrørende disse licitationer. Man har anket over, at bygningsarbejdet udført for hærens bygningsstjeneste blev unødvendigt dyre, fordi man antog tilbud, der lå adskilligt højere end flere af de øvrige indkomne tilbud, og det har vakt misforståelse, at man har forkastet de billigste tilbud uden forklaring, og uden at der har været påviselig grund dertil.

Den førnævnte licitation synes at afgive bevis på berettigelsen af denne kritik. Der indkom ialt 31 tilbud, af hvilke det laveste var på 363 000 kr. Det var afgivet af et mig bekendt og på Lolland-Falster særdeles velanskrevet firma, P. Jørgensen & Søn i Lindet og Maribo, om hvilket jeg ikke tager i betænkning at udtale, at det i alle måder ville være i stand til at udføre arbejdet og opfylde de stillede betingelser med hensyn til materialer, værkstedskapacitet, bankforbindelser o. lign.

Ikke desto mindre blev såvel dette som det næstlaveste tilbud, der skyldtes firmaet Røjkjær Frich, Hvide Sande, udskudt, hvorefter man antog det tredielaveste, der lød på 387 000 kr. og var indgivet af en større virksomhed i Aarhus.

Nu ved jeg vel, at hærens bygningsstjeneste i betingelserne havde forbeholdt sig ret til at vælge frit mellem de bydende; men det forekommer mig alligevel mærkeligt, at man uden påviselig grund udskyder de lavere liggende tilbud, dermed gør byggeforetagendet 24 000 kr. dyrere alene på snedkerarbejdet og trods gentagne henvendelser nægter at give oplysning om årsagen. Derfor er det, jeg tillader mig at spørge den højtærede minister, om han *kan* og *vil* oplyse, hvad der er grunden.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): I anledning af det stillede spørgsmål vil jeg gerne give et par konkrete oplysninger om den sag, det her drejer sig om.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Svend Jørgensen lige har udtalt, at der var

3 blandt de 31, som var de billigste, og at det billigste var det Maribofirma, som det ærede medlem talte om, der havde afgivet et tilbud på 363 000 kr. for snedkerarbejdet ved mandskabsbygningerne på Varde kasernerne. Det næstlaveste tilbud var fra et firma i Hvide Sande, på 379 000 kr., og endelig var der det antagne tilbud fra et Aarhusfirma på 387 000 kr.

Det er forsåvidt rigtigt, som det ærede medlem siger det, at der rent talmæssigt er en difference på 24 000 kr. imellem det laveste tilbud og tilbud nr. 3, som blev antaget, men det er *ikke* rigtigt, at der skulle mangle et påviseligt grundlag for den afgørelse, der her er truffet, og det er heller ikke rigtigt, at man udfra disse tal rent automatisk kan slutte, at det samlede byggearbejde derved er blevet gjort 24 000 kr. dyrere. Der er nemlig et moment, som spiller en rolle i forbindelse med den trufne afgørelse, og det er tidsfristen for arbejdet udførelse.

For tilbud nr. 1, altså det billigste, var der sat en tidsfrist på ca. 300 dage, for tilbud nr. 2, det næstbilligste, var tidsfristen mellem 300 og 400 dage, men for det antagne tilbud, nr. 3, var tidsfristen kun 180 dage.

Denne tidsfrist spiller på afgørende måde ind med hensyn til rytmen i hele det samlede byggearbejde ved Vardekasernen, idet de murermestre, som efter behandlingen i et beregnerudvalg har fået overdraget de tilhørende murerentrepriser, har accepteret tidsfrister på fra 180 til højst 200 dage.

Efter at tilbudene var indkommet, har sagen været behandlet dels af hærens bygningsstjeneste, dels af forsvarsministeriets særlige rådgivende udvalg på det omhandlede område, det såkaldte Saxild-udvalg, og civilingeniør Saxild har overfor forsvarsministeriet udtalt og bekræftet, at tidsafstanden mellem de under nummer 1 og 2 nævnte tilbud på snedkerarbejdet og tilbudene på murerentrepriserne er så stor, at den, selvom arbejdet måske kunne fremskyndes noget, dog ville være ensbetydende med, at bygningerne først ville kunne tages i brug i løbet af sommeren 1953, d. v. s. på et for sent tidspunkt, ligesom de pågældende murermestre til stadighed måtte påregne at blive afbrudt i deres arbejde for at afvente snedkerarbejdets opsætning. Dette sidste forhold indebærer den konsekvens, at murermestrene eventuelt kunne rejse krav om tillægsbetaling, idet deres arbejde fordyres ved sådanne afbrydelser, der iøvrigt også er uheldige af rent tekniske grunde.

Den trufne afgørelse med at vælge tilbud-